

Sulyok Vince**Tűnődés falhoz szorulva**

Hirtelen meg kell állnom,
be kell húzódnom a járda melletti falhoz,
hirtelen be kell hunynom a szemem
s „vakon” észlelnem az idegen délelőttöt,
a cipőiken tova kopogó-cszozgó
vagy éppen rohanó embereket.

Ki mit gondolhat közülük felőlem,
ahogy itt lehunyt szemmel állok,
idesodorva ehhez a véletlen falhoz,
szigetet, pillanatnyi akadályt
képezve ebben a sugaras délelőttben,
míg körülömöl ez az emberáradat
szavaival, hangjaival, levegőjével,
zajjaival a torlódó világ.

Nevemet itten nem ismeri senki
s valószínűleg még az se érdekel senkit,
hogy behunyt szemmel mért ácsorgok itt
tövében ennek a forró házfalnak,
honnan jöttem ide és hova készülök.

Nem tudják, hogy magyar földön születtem,
nem tudják, hogy mégis norvég vagyok:
útlevellem és állampolgárságom
norvég, noha anyanyelvem magyar,
azaz hol magyar, hol meg norvég,
lakhelyem pedig hol spanyol, hol norvég,
szülőföldemre turistaként járok,
mert hazámnak nincs másképp szüksége rám.